

Élő kövek

1 Péter 2.5

RÁKOSCSABA FŐPLÉBÁNIA HAVI LAPJA –XIX./6. sz. 2020. Szent Iván hava

ÚRNAPJA: KRISZTUS TESTÉNEK ÉS VÉRÉNEK FŐÜNNEPE

Az ünnep keletkezése és tartalma. A középkorban eltolódott az érdeklődés az Úr vacsorájától az utána is megmaradó szentségi jelenlét felé. Nem annyira az ünneplésben akartak találkozni Krisztussal, hanem inkább látni kívánták az eucharisztikus színeket, amelyek az élő Jézus személyét teszik mindig jelenvalóvá. Ez az érdeklődés szinte kizárólag a kenyér színe felé fordult, mert azt könnyedén láthatóvá lehetett tenni a bor színével ellentétben. Így került sor 1200 körül Párizsban az átváltoztatott ostya fölemelésére, az első úrfelmutatásra. Ehhez jöttek

a liége (liezs)-i ágostonos apáca, Jeanne de Montcornillon (zsan dö monkornijon) 1209. évi látomásai, melynek nyomán az Eucharisztia tiszteletére Liége-i Róbert püspök egy új ünnepet vezetett be 1246-tól egyházmegyéjében. 18 évvel később az apáca egykori lelkiatyja már IV. Orbán néven pápaként az egész egyházra kötelező ünnepként írta elő az úrnapi megtartását 1264-ben. Fölkérésére az *angyali doktor*, Aquinói Szent Tamás megírta a mise és a zsolozsma szövegét. Különösen szép a szekvencia *Lauda Sion* kezdetű szövege, amely Szent Pál eucharisztikus tanítását erősíti meg művészi versformában gregorián dallamra. Az ünnep elterjedését XXII. János pápa szorgalmazta 1317-ben közzétett *Transiturus* bullájával.

Az úrnapi körmenet. Először Köln városában tartottak úrnapi processziót 1275-ben, amelyet a XIV. században a legtöbb nyugati ország örömmel átvett és méltón megtartott. A konszekrált ostyát eleinte letakarva, később mindenkinek jól láthatóan művészi monstranciában (úrmutató) vitték körül. Négy külső, főbb égtájak felé állított oltárnál piedesztálra helyezték a monstranciát, amelyet tömjénfüsttel illettek. Ezt követően a négy evangéliumból olvasták föl az Oltáriszentségre vonatkozó passzusokat. Utána könyörgés, majd szentségi áldás következett. Máig ugyanígy végezzük, és demonstráljuk a világ felé az egység és a szeretet kötelékét jelentő Oltáriszentség diadalát.

A szentségkítétel és –imádás: a konszekrált nagyostyának monstranciában vagy a kisostyákat tartalmazó cibóriumban hosszabb-rövidebb időre kihelyezése az oltár kimagasló helyére minimum hat égő gyertya közé teljesen csöndes szemlélődő imádás végett. Az is előfordult, hogy a díszes úrmutatóban lévő Eucharisziát a szentmise idejére sem tették a tabernákulumba, hanem jelenlétében *szentséges misét* celebráltak, elsősorban úrnapiján és az Eucharisztia szerzésének örökös heti emléknapiján, csütörtökön. A kitett Oltáriszentség előtt végeztek zsolozsmát vagy más, *szentségi* ájtatosságokat, szentórákat is elmélkedéssel, énekkel, szentolvasót és litániákat is. Ezek az imádás katolikus formái dicséretesen máig gyakorlatban vannak, és szentségi áldással fejeződnek be.

AZ OLTÁRISZENTSÉG CSODÁI KORUNKBAN

Napjainkra kultúrkörünkben nagyon megfogyatkozott a hit. Ennek oka az elmúlt ötven év óta erőltetett ökumenizmus, amely egyre nagyobb teret adott a protestáns tanok beszivárgásának. Ez alapjaiban rázta meg az Oltáriszentség iránt tanúsított mély katolikus tiszteletet, és az egyre több és nyíltabb liturgikus visszaélés már a szektásság formáit mutatja. Az Úr Jézus azonban újra és újra kifejezi nemtetszését és küld nekünk természetfölötti jeleket, csodákat, hogy ne kövessünk eretnek szokásokat. Ígérete, hogy a pokol kapui nem vesznek erőt egyházán, nem vonatkozik arra az ember csinálta közösségre, amelyben tévtanok, sőt a színtiszta pogányságot (Pachamama) is megjelenhet csak azért, hogy megmutassa, mindenre (kritikátlanul) nyitott. Az Eucharisziába vetett meggyöngült hitünket erősítendő lássunk most két, időben közel, az Oltáriszentséggel történt csodát.

Jézus arca a szentostyán. India, 2001. A harmadik évezred első évében, április 28-án a chirattakonami Szent Márta-templom plébánosa csodálatos képet vett észre, amelyről így számolt be: *A templomunk (trivandrumi érsekség) oltárára imádás céljából kitett Oltáriszentségben egy Jézus Krisztus arcára hasonló emberi arc jelent meg. E napon is szokás szerint Szent Júdás-Tádéhoz kilencedet*

imádkoztunk. Kihelyeztem az Oltáriszentséget a monstranciában, és elkezdtek az adorációt. Ez alatt három vörös pontot láttam rajta. Abbahagytam az ima olvasását, és csak néztem az Eucharisziát. A szentségi áldás után az úrmutatóra irányítottam a hívek figyelmét, akik tanúsították az általam észrevett három vörös pontot. Kértem őket az ima folytatására, én pedig a tabernákulumba helyeztem az Oltáriszentséget. 30-án misét mondtam, majd Trivandumba mentem, ahonnan csak május 5-én tértem vissza. Liturgia végzésére beöltöztem, és egy világossárga emberi arcot láttam. Nem tudtam, mitévő legyek. Kértem a híveket, boruljanak térdre és imádkozzanak. Azt hittem, hogy csak én részesülök az élményben. A kitett Oltáriszentségen egyre jobban kivehetővé vált egy alak, amit ministránsom is megerősített. Könnyekre fakadtam. Szokás szerint a Bibliából fölolvastunk egy részt, ezúttal a Jn 20,24-29-et, ahol Jézus megjelenik Tamásnak, és megmutatja neki sebeit. Prédikálni nem tudtam. Néhány szót szoltam és befejeztük az ájtatosságot. Fényképek is készültek a szentostyáról, amelyet azóta is különös tisztelettel őrzünk templomunkban, ahol sokan imádják azt azóta is.

A hússá változott Oltáriszentség. Lengyelország, 2013. A legnicai Szent Jácint-templomban 2013. december 25-én áldoztatás közben egy szentostya véletlenül a földre esett. Azonnal fölvevették, majd vízzel teli tartóba tevén a tabernákulumba helyezték. Január 4-én a templom plébánosa más papokkal együtt megnézte, föloldódott-e már ez az ostya. „Azonnal észrevettük, hogy nem oldódott föl a vízben, hanem egyötödén vörös foltok jelentek meg. Tájékoztattuk erről a püspököt is, aki ezek elemzésére teológiai és tudományos vizsgálóbizottságot hívott össze. A szentostya mélyvörös színe az idő múlásával vörösesbarnára változott. 2014. január 26-án a tudósok mintát vettek belőle, és megállapították, hogy nem baktérium, gomba vagy penész okozta ezt az elszíneződést. Egy másik, kórszövettani elemzés szerint a darabkák egy része szívizomszövetnek látszott. Újabb orvostudományi vizsgálatok azt állították, hogy a vizsgált részecskék olyan szívizomzatra hasonlítanak, amelyek agónia nyomán jelentkeznek. A Szentszék Hittani Kongregációja elismerte az eset természetfölötti voltát. A vizsgálat eredményei hasonlítanak a Kr. u. 700. évi Lancianoban történt eucharisztikus csodáéra, és az 1996-os Buenos Aires-i, a 2006-os mexikói tixlai vagy a 2008-as lengyel sokolkai csoda vizsgálati eredményeire. 2016. április 17-én, szentszéki ajánlásra Zbigniew Kiernikowski új legnicai püspök arra kérte Andrzej Ziombra plébánost, hogy alakítsa ki illő helyet a relikvia méltó tiszteletére.”

AZ ELEVATIO, vagyis az ÚRFELMUTATÁS

Az átváltoztatott kenyér és bor fölmutatása. A római rítusban a legrégebb felmutatás az eucharisztikus imát záró doxológia alatt történt, mint az áldozatot összefoglaló cselekmény. Az 1200-tól Odo, Párizs püspöke a szentostyát rögtön a konszekráció után emelte magasba, az Atyának ajánlva, és a nép is láthatta, melyől különleges áldást remélt. A kehely elevációja csak Szent V. Piusz pápa misekönyvével terjedt el a XVI. sz. második felében. A katolikus mise legszentebb perce térdre hullat minket, az imádás fölszálló tömjénfüstje misztikus magasságokba emeli a szemlélődő lelket, a szent csöndet imára hívón töri meg a csöngő és a harangszó.

FŐPLÉBÁNIÁNK ÚRNAPI HIRDETÉSEI JÚNIUS 14-ÉN

1./ Az úrnapi körmenetet bent a templomban tartjuk de. 9 és 10 óra között. Még nem lehet kint megtartani. A járványügyi korlátozások feloldása hétfőtől várható.

2./ Mától már újra kötelező a vásár- és ünnepnap szentmisén való részvétel. A médiumokban közvetített szentmise soha nem helyettesíti a templomi részvételt. Ez csak pótmegoldás jobb híján a lakásukhoz kötött időseknek és betegeknek, illetve a karantén idején. Az érsekség erre az időre fölmentést adott a misehallgatás alól.

3./ *Péntek* Jézus Szentséges Szívének tanácsolt, *szombat* pedig Szűz Mária Szeplőtelen Szívének ünnepe. Péntek reggel kb. ¾ 8-kor litániát éneklünk.

HETI MISEINTENCIÓK

Szombat 18 h G	<i>Fatimai ájtatosság</i>	É
19 h G	+Piroska édesanya születésnap és halála féléves évf.	É
<hr/>		
<u>ÉVKÖZI 11. VASÁRNAP: úrnapija: június 11.</u>		
8 h G		É
9 h G	<i>úrnapi körmenet bent a templomban</i>	K
10 h G	+Pallag Istvánné Erzsébet nagynéni	K
<hr/>		
<u>Kedd 19 h</u>		É
<u>Szerda 7 h</u>		CS
<u>Csütörtök 19 h</u>	Élő Mihály és Edit (5. ház. évf.)	É
<u>Péntek 7 h</u>	+Alajos édesapa (névnap)	CS
12.30 h	+Keresztes Jánosné Éva temetése a péceli kat. temetőben	É
<u>Szombat 19 h G</u>	+Keresztes Jánosné Éva OB.	É